

Wniosek nr 1.

Zmienić art. 14 ust 1 ustawy poprzez zmianę właściwości Sądu z Sądu Rejonowego na Sąd Okręgowy

Art. 14 ust 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm posiada brzmienie

„ 1. Sprawy w postępowaniu restrukturyzacyjnym rozpoznaje sąd restrukturyzacyjny. Sądem restrukturyzacyjnym jest sąd rejonowy – sąd gospodarczy”

Art. 14 ust 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm po poprawce otrzymałoby brzmienie

„ 1. Sprawy w postępowaniu restrukturyzacyjnym rozpoznaje sąd restrukturyzacyjny. Sądem restrukturyzacyjnym jest sąd okręgowy – sąd gospodarczy”

Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka rekomendując projekt ustawy przyjęła - na wniosek posła Marka Biernackiego, który był jako członek Rządu – Minister Sprawiedliwości jednym z twórców ustawy - zapis popierany i aktualnie proponowany przez Federację Syndyków Rzeczypospolitej, aby sądem restrukturyzacyjnym był sąd okręgowy a nie rejonowy. Proponując taki zapis poseł Biernacki słusznie zauważył (cyt) ... „Dlaczego Sąd Okręgowy? Przede wszystkim ze względu na wysoki stopień skomplikowania spraw restrukturyzacyjnych, a również na ich wartość. To są sprawy bardzo poważne. Zetknąłem się kilka razy w praktyce, że te sprawy trafiały do rejonu i jak były sprawy upadłościowe, to nawet jak strony się dogadywały, to wyznaczane były dziwne terminy i były inne historie. Nie chcę mówić o sędziach. Jak państwo wiecie, rzadko kiedy wypowiadam się o sędziach źle, bo uważam, że jest to bardzo ważny zawód, jego pozycja jest bardzo istotna i trudno, żeby były minister podważał jeszcze autorytet władzy w sytuacji, gdy jest on podważany przez inne środowiska. Dlatego moje poprawki są takie, że art. 14 ust. 1 powinien mieć następujące brzmienie: Sprawy w postępowaniu restrukturyzacyjnym rozpoznaje sąd restrukturyzacyjny, sądem restrukturyzacyjnym jest sąd okręgowy – sąd gospodarczy”..... W całej rozciągłości popieramy argumentację posła Marka Biernackiego, z którą zgodziła się Komisja Sejmowa głosując jednogłośnie za przyjęciem tej poprawki. Uważamy, że argumentacja Rządu przedstawiana na posiedzeniu komisji o dużych kosztach przeniesienia spraw do sądów okręgowych z sądów rejonowych (ponad 100 nowych etatów) nie jest poparta jakimikolwiek obliczeniami. W sądach okręgowych mogliby także orzekać sędziowie, którzy jako najlepsi aktualnie orzekający w sądach rejonowych mieliby szanse awansu, a jednocześnie zostaliby wykorzystani w zakresie, w którym posiadają dużą praktykę. Wskazać należy, że zarówno Prawo upadłościowe i naprawcze, jak i aktualnie Prawo restrukturyzacyjne były przygotowywane z myślą o przeniesieniu postępowań z sądów rejonowych do sądów okręgowych, lecz za każdym razem przy uchwalaniu nowych przepisów prawa, czy też dużych nowelizacji w ostatniej chwili zmieniano właściwość sądu. Argumentacja Rządu w toku trzeciego czytania ustawy, że terminy w sądach okręgowych są dwukrotnie dłuższe niż w sądach rejonowych jest nietrafiona. Powstające wydziały w sądach okręgowych, jako wydziały pierwszoinstancyjne miałyby naszym zdaniem krótsze terminy niż sądy rejonowe choćby z tego powodu, że orzekaliby sędziowie o dużo większym doświadczeniu, tak to zawodowym, jak i życiowym

Konsekwencja w/w poprawki

Poprawka będąca konsekwencją poprawki pierwszej. W art. 402 byłby zapis:

W ustawie z dnia 24 maja 1989 r o rozpoznaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz.U z 2015 r. poz. 127) w art. 2 ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie

6) z zakresu prawa upadłościowego i restrukturyzacyjnego, z wyłączeniem spraw rozpoznawanych na podstawie przepisów tytułu V części trzeciej ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe.

Poprawka będącą konsekwencją poprawki pierwszej dotyczy art. 424, zmiany 13a dotycząca art. 18, który otrzymałby brzmienie

Sprawy po ogłoszeniu upadłości rozpoznaje sąd upadłościowy w składzie trzech sędziów zawodowych, sądem upadłościowym jest sąd okręgowy – sąd gospodarczy.

Poprawka będącą konsekwencją poprawki pierwszej:

sprawy po ogłoszeniu upadłości konsumenckiej, objęte przepisami niniejszego tytułu, rozpoznaje sąd rejonowy w składzie jednego sędziego zawodowego. Sądem odwoławczym jest sąd upadłościowy.

Argumentację dla w/w poprawki pisał Biernacki która wnosimy i popieramy cytujemy poniżej

„.....Mnie i moim współpracownikom, którzy, nie ukrywam, przygotowali to opracowanie, chodziło przede wszystkim o wyeliminowanie orzekania w pierwszej instancji w sprawach konsumentów przez sędziów gospodarczych i wyeliminowanie traktowania spraw konsumenta jako sprawy gospodarczej, a także doprowadzenie do sytuacji, w której dostępność do upadłości konsumenckiej zostanie maksymalnie zwiększona tak, aby wniosek o zgłoszenie upadłości konsumenckiej mógł zostać złożony do każdego wydziału cywilnego w sądzie rejonowym najbliższym dla konsumenta. Jednocześnie odwołania od postanowień oddalających wnioski o ogłoszenie upadłości konsumenckiej będą rozpatrywane przez sądy upadłościowe, co zapewni jednolitość stosowania prawa.....”

Wniosek nr 2.

Skreślić w artykule 19 ust. 2 oraz w artykule 424 pkt 89 lit. b) projektu ustawy

Art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm posiada brzmienie

„2. Sędzia-komisarz i nadzorca albo zarządca mogą porozumiewać się w sprawach dotyczących postępowania restrukturyzacyjnego bezpośrednio oraz z użyciem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, w szczególności przez telefon, faks lub pocztę elektroniczną.”.

Art. 424 pkt 89 lit. b) ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm posiada brzmienie które jako pkt 3 dodaje się w art 152 prawa upadłościowego

„3. Sędzia-komisarz i syndyk mogą porozumiewać się w sprawach dotyczących postępowania upadłościowego bezpośrednio oraz z użyciem środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, w szczególności przez telefon, faks lub pocztę elektroniczną.”;

Uzasadnienie

Powyższe przepisy są zbędne, nie niosą w istocie żadnej treści normatywnej. Oczywistym jest, że w toku postępowania nie tylko możliwa, ale wręcz niezbędna jest komunikacja sędziego - komisarza z osobami powołanymi do pełnienia funkcji nadzorcy, zarządcy, czy syndyka. W praktyce jedynie z uwagi na brak doświadczenia ze strony sędziów pojawia się wątpliwość, w jakiej formie możliwa jest, a nawet czy w ogóle dopuszczalna, komunikacja pomiędzy sędzią - komisarzem a wymienionymi powyżej osobami. Decyzje co do sposobu komunikowania się powinna pozostać do wyboru przez sędziego komisarza.

Wniosek nr 3.

Zmienić brzmienie art. 77 ust. 1 oraz art. 424 pkt 145 projektu ustawy (zmiana poprzez dookreślenie, że przepisy te mają zastosowanie tylko do należności o charakterze okresowym i wykreślenie sformułowania „podatków lub składek na ubezpieczenia społeczne”).

Art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm posiada brzmienie

„1. Wierzytelność za okres rozliczeniowy, w trakcie którego zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne, w szczególności z tytułu czynszu najmu lub dzierżawy, podatków lub składek na ubezpieczenia społeczne, ulega z mocy prawa proporcjonalnemu podziałowi na część traktowaną jak wierzytelność powstała przed dniem otwarcia postępowania oraz część traktowaną jak wierzytelność powstająca po dniu otwarcia postępowania.”

Proponowane brzmienie:

„1. Wierzytelność o charakterze okresowym za okres rozliczeniowy, w trakcie którego zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne, w szczególności z tytułu czynszu najmu lub dzierżawy, czy podatku od nieruchomości, ulega z mocy prawa proporcjonalnemu podziałowi na część traktowaną jak wierzytelność powstała przed dniem otwarcia postępowania oraz część traktowaną jak wierzytelność powstająca po dniu otwarcia postępowania.”

Art. 424 pkt 145 ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm posiada brzmienie które jako art 254a ust. 1 dodaje się do prawa upadłościowego

„1. Wierzytelność za okres rozliczeniowy, w trakcie którego została ogłoszona upadłość, w szczególności z tytułu czynszu najmu lub dzierżawy, podatków lub składek na ubezpieczenia społeczne, ulega z mocy prawa proporcjonalnemu podziałowi na część traktowaną jak wierzytelność powstała przed dniem ogłoszenia upadłości oraz część traktowaną jak wierzytelność powstająca po dniu ogłoszenia upadłości.”

Proponowane brzmienie:

„1. Wierzytelność o charakterze okresowym za okres rozliczeniowy, w trakcie którego została ogłoszona upadłość, w szczególności z tytułu czynszu najmu lub dzierżawy, czy podatku od nieruchomości, ulega z mocy prawa proporcjonalnemu podziałowi na część traktowaną jak wierzytelność powstała przed dniem ogłoszenia upadłości oraz część traktowaną jak wierzytelność powstająca po dniu ogłoszenia upadłości.”

Uzasadnienie

W przepisie użyto niedookreślonego pojęcia „wierzytelność za okres rozliczeniowy”. Można wnioskować, że przepis ma odnosić się do należności o charakterze okresowym, takich jak z tytułu najmu czy dzierżawy – jedynie bowiem w takim przypadku należność może być rozdzielona proporcjonalnie. W tym kontekście, wątpliwość budzi wymienienie w tym przepisie także należności z tytułu podatków. Jedynie w przypadku podatków o charakterze majątkowym, należności z tego tytułu mają charakter okresowy, w tym znaczeniu, że wysokość zobowiązania podatkowego uzależniona jest także od długości przyjętej jednostki czasu (przykładowo – podatek od nieruchomości staje się wymagalny z dniem 1 stycznia roku za który obowiązuje, przy czym podlega rozliczeniu w okresach miesięcznych). W pozostałych przypadkach, konieczność zapłaty podatku wiąże się ze zdarzeniem o charakterze jednorazowym – „punktowym” (podatek od towarów i usług, podatek od czynności cywilnoprawnych, składki na ubezpieczenia społeczne)

lub nie jest związana z upływem czasu, czy z datą zaistnienia konkretnego zdarzenia (podatek dochodowy) – w odniesieniu do takich należności nie będzie możliwe ich proporcjonalne rozdzielanie na okresy przed dniem otwarcia postępowania oraz po dniu otwarcia postępowania (i odpowiednio przed ogłoszeniem upadłości oraz po dniu ogłoszenia upadłości). Pozostawienie proponowanej regulacji w niezmienionym brzmieniu wprowadzi chaos w rozliczeniach składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, podatku od towarów i usług, czy podatków dochodowych.

Wniosek nr 4.

Zmienić brzmienie art. 144 ust 8 projektu ustawy poprzez wykreślenie drugiego zdania

Art. 144 ust. 8 ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm posiada brzmienie

8. Do małego przedsiębiorcy przepisów ust. 1–7 nie stosuje się. Zwiększenie przez małego przedsiębiorcę zdolności produkcyjnych w trakcie realizacji planu restrukturyzacyjnego jest niedopuszczalne.

Proponowane brzmienie

8. Do małego przedsiębiorcy przepisów ust. 1–7 nie stosuje się.

Uzasadnienie

Proponowany w projekcie ustawy zapis stawia w sposób uprzywilejowany dużych i średnich przedsiębiorców. Zabronienie małemu przedsiębiorcy zwiększenia w toku wykonywania planu restrukturyzacyjnego zdolności produkcyjnych pozbawia go już na wstępie możliwości skorzystania z pomocy publicznej. W większości wypadków jedynym sposobem na wyjście z kryzysu małego przedsiębiorcy jest szukania możliwości zwiększenia zdolności i mocy produkcyjnych.

Wniosek nr 5.

Zmienić brzmienie art. 157 ust. 2 projektu ustawy regulującego sprzedaż majątku w toku układu likwidacyjnego

Art. 157 ust. 2 ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm posiada brzmienie

2. Sprzedaż dokonana w wykonaniu układu, który przewiduje zaspokojenie wierzycieli przez likwidację majątku dłużnika, nie wywołuje skutków sprzedaży egzekucyjnej.

Proponowane brzmienie

2. Sprzedaż dokonana w wykonaniu układu, który przewiduje zaspokojenie wierzycieli przez likwidację majątku dłużnika, wywołuje skutków sprzedaży egzekucyjnej. Likwidacja nie narusza praw i roszczeń osobistych, ciążących na składnikach majątku dłużnika

Uzasadnienie

Proponowany w projekcie ustawy zapis utrudnia przeprowadzenie postępowania układowego, które przewiduje likwidację majątku dłużnika, a w szczególności zbędnego majątku obciążonego rzeczowo. Proponowana zmiana jest zgodna z obowiązującą zasadą określoną w art. 271 ust. 2 prawa upadłościowego regulującym zbywanie majątku w układzie likwidacyjnym. Zapis proponowany o utrzymaniu zasady nienaruszania praw i roszczeń osobistych ciężących na zbywanych składnikach majątku dłużnika zabezpiecza w sposób wystarczający wierzycieli posiadających te zabezpieczenia z jednoczesnym wykluczeniem utrudniania przez nich zbycia w/w ruchomości i wykonania układu.

Wniosek nr 6.

Zmienić brzmienie art. 235 projektu ustawy poprzez wykreślenie w ust 1 w pkt 2 treści od słów ".... lub dla dłużnika ustanowiono kuratora na podstawie art 68 ust 1" i wpisanie jej jako nowego ustępu

Art. 235 ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm posiada brzmienie

Art. 235. 1. Sąd może z urzędu uchylić zarząd własny dłużnika i ustanowić zarządcę, jeżeli:

- 1) dłużnik, chociażby nieumyślnie, naruszył prawo w zakresie sprawowania zarządu, czego skutkiem było pokrzywdzenie wierzycieli lub możliwość takiego pokrzywdzenia w przyszłości;
- 2) oczywiste jest, że sposób sprawowania zarządu nie daje gwarancji wykonania układu lub dla dłużnika ustanowiono kuratora na podstawie art. 68 ust. 1;
- 3) dłużnik nie wykonuje poleceń sędziego-komisarza lub nadzorcy sądowego, w szczególności nie złożył w wyznaczonym przez sędziego-komisarza terminie propozycji układowych zgodnych z prawem.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, jest skuteczne i wykonalne z dniem jego wydania. Na postanowienie zażalenie przysługuje wyłącznie dłużnikowi.

3. Zarządca wykonuje również czynności nadzorcy sądowego wskazane w ustawie.

Proponowane brzmienie

Art. 235. 1. Sąd może z urzędu uchylić zarząd własny dłużnika i ustanowić zarządcę, jeżeli:

- 1) dłużnik, chociażby nieumyślnie, naruszył prawo w zakresie sprawowania zarządu, czego skutkiem było pokrzywdzenie wierzycieli lub możliwość takiego pokrzywdzenia w przyszłości;
- 2) oczywiste jest, że sposób sprawowania zarządu nie daje gwarancji wykonania układu ~~lub dla dłużnika ustanowiono kuratora na podstawie art. 68 ust. 1;~~
- 3) dłużnik nie wykonuje poleceń sędziego-komisarza lub nadzorcy sądowego, w szczególności nie złożył w wyznaczonym przez sędziego-komisarza terminie propozycji układowych zgodnych z prawem.

2. Sąd ustanawia zarządcę z urzędu jeżeli dla dłużnika ustanowiono kuratora na podstawie art. 68 ust. 1.

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest skuteczne i wykonalne z dniem jego wydania. Na postanowienie zażalenie przysługuje wyłącznie dłużnikowi.

4. Zarządca wykonuje również czynności nadzorcy sądowego wskazane w ustawie.

Uzasadnienie

Proponowany w projekcie ustawy zapis jest sprzeczny z logiką. Ustanowienie zgodnie z art. 68 ust. 1 projektu ustawy kuratora spowodowane jest brakiem przedstawiciela ustawowego dłużnika, a więc jego zarządu. Wobec powyższego nielogiczne jest uchylanie zarządu własnego dłużnika, którego nie ma. Bezsporną jest natomiast konieczność natychmiastowego ustanowienia zarządcy. Wprowadzenie ust. 2 powoduje zmianę numeracji dotychczasowych ustępów z 2 na 3 i z 3 na 4.

Wniosek nr 7.

Zmienić brzmienie art. 246 ust. 1 projektu ustawy poprzez objęcie umowy ramowej układem

Art. 246 ust 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm posiada brzmienie

Art. 246. 1. Jeżeli umowa ramowa, której jedną ze stron jest dłużnik, zastrzega, że poszczególne umowy szczegółowe, których przedmiotem są terminowe operacje finansowe, pożyczki instrumentów finansowych lub sprzedaż instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu, będą zawierane w wykonaniu umowy ramowej oraz że rozwiązanie umowy ramowej powoduje rozwiązanie umów szczegółowych zawartych w wykonaniu tej umowy, wierzytelności z tytułu poszczególnych umów szczegółowych zawartych w jej wykonaniu nie są obejmowane układem.

Proponowane brzmienie

Art. 246. 1. Jeżeli umowa ramowa, której jedną ze stron jest dłużnik, zastrzega, że poszczególne umowy szczegółowe, których przedmiotem są terminowe operacje finansowe, pożyczki instrumentów finansowych lub sprzedaż instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu, będą zawierane w wykonaniu umowy ramowej oraz że rozwiązanie umowy ramowej powoduje rozwiązanie umów szczegółowych zawartych w wykonaniu tej umowy, wierzytelności z tytułu poszczególnych umów szczegółowych zawartych w jej wykonaniu są obejmowane układem.

Uzasadnienie

W trakcie prac legislacyjnych w 2001 – 2003 roku nad ustawą prawo upadłościowe i naprawcze przedstawiciele banków opiniowali i w zasadzie napisali w/w ustawie artykuły dotyczące postępowań związanych z obrotem papierami wartościowymi, obligacjami itp. jak również dotyczące upadłości banków. Został po długich dyskusjach i negocjacjach został umieszczony w prawie upadłościowym i naprawczym art. 85 w brzmieniu jak obecnie proponowany. Zawarte umowy przez przedsiębiorców z bankami dotyczące między innymi opcji walutowych nie są niczym innym jak umową ramową zgodnie art. 85 ust 2 prawa upadłościowego i naprawczego a również obecnych zapisów w projektowanej ustawie. W związku z powyższym zgodnie z zapisami w art. 85 ust. 1 pkt 1 prawa upadłościowego i naprawczego, wierzytelności z tytułu opcji walutowych nieobjęte były układem jak i pkt 2 syndykowi nie przysługiwało w przypadku ogłoszenia upadłości przedsiębiorcy posiadającego „umowy opcji” prawo do odstąpienia od w/w umów. Zgodnie art. 85 ust. 1 pkt 1 i 2 mogą być one wyłącznie wypowiedziane z zachowaniem rozliczenia wynikającego z umowy art. 85 ust. 3. W/w sytuacja spowodowała, że przedsiębiorcy posiadający umowy opcji nie mogli otworzyć w praktyce postępowania upadłościowego z opcją układową lub też zawrzeć układu z wierzycielami w toku postępowania o ogłoszenie upadłości na wstępnym zgromadzeniu wierzycieli. W/w przedsiębiorcom nie pozostawało nic innego jak ogłoszenie upadłości z opcją likwidacyjną celem uniknięcia, w szczególności w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, regresu wynikającego z art. 299 kodeksu spółek handlowych – przeniesienia zobowiązań na zarząd w przypadku niezłożenia wniosku o ogłoszenie upadłości w terminie przewidzianym prawem upadłościowym i naprawczym. Zarządy banków odmawiały jakichkolwiek rozmów z zarządami podmiotów posiadających umowy opcji, a w szczególności dotyczących ugodowych sposobów rozwiązania kryzysowej sytuacji. Można powiedzieć, że wina za podpisanie umów opcji leżała po stronie zarządów podmiotów gospodarczych, gdyż w sposób szybki i bez nakładu pracy chciały osiągnąć zyski podpisując umowy w chwili, gdy

złoty się umacniał i jest to bezsporne, ale również nie pozostają bez winy przedstawiciele banków, które planowały poprzez swoich analityków długofalowe prognozy dotyczące rynku walutowego, o których nie informowały przedsiębiorców. W umowach stosowano zapisy, z których miało wynikać, że przedsiębiorca jest świadom tego co podpisuje. Przedsiębiorcy nieprzystosowani do rynkowej gospodarki i korzystania z profesjonalnej pomocy prawnej umowy podpisywali. Ten sposób zarządzania doprowadził do niewypłacalności wiele podmiotów do tej pory nie posiadających kłopotów finansowych.

Projekt ustawy nie przewiduje zmiany i przenosi zapisy art. 85 prawa upadłościowego i naprawczego do prawa restrukturyzacyjnego preferując i zabezpieczając banki a nie przedsiębiorców, mimo że bezspornym powinien być fakt, że umowa ramowa jest umową wzajemną.

Zmiana poprzez objęcie umów ramowych postępowaniem układowym, czy też upadłościowym tak jak umowy wzajemne pozwoli na wyrównanie szans stron postępowania i zniesie uprzywilejowanie banków. Wniesienie wniosku o wszczęcie postępowania restrukturyzacyjnego w postaci układu, czy też ogłoszenie upadłości dłużnika pozwoliłoby na objęcie postępowaniem wierzytelności wynikających z umów ramowych, w tym umów z tytułu opcji walutowych.

[dotyczy postępowań toczonych wg Działu II Przyspieszone postępowanie układowe, Działu III Postępowania układowe art. 269 Dział IV Postępowanie sanacyjne art. 293 i 295 oraz postępowań upadłościowych]

Wniosek nr 8.

Zmienić brzmienie art. 295 poprzez wykreślenie ust. 1 i 3 projektu ustawy

Art. 295 ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm posiada brzmienie

Art. 295. 1. Uprawnienie zarządcy do odstąpienia, o którym mowa w art. 294, nie dotyczy umowy ramowej, o której mowa w art. 246 ust. 1.

2. Każda ze stron może wypowiedzieć umowę ramową, o której mowa w art. 246 ust. 1, z zachowaniem ustalonego w tej umowie sposobu rozliczenia stron na wypadek rozwiązania umowy.

3. Do poszczególnych umów szczegółowych mających za przedmiot terminowe operacje finansowe, pożyczki instrumentów finansowych lub sprzedaż instrumentów finansowych ze zobowiązaniem do ich odkupu, nawet jeżeli nie zostały one zawarte w wykonaniu umowy ramowej, o której mowa w art. 246 ust. 1, przepisu art. 294 nie stosuje się.

Proponowane brzmienie

Art. 295. Każda ze stron może wypowiedzieć umowę ramową, o której mowa w art. 246 ust. 1, z zachowaniem ustalonego w tej umowie sposobu rozliczenia stron na wypadek rozwiązania umowy.

Uzasadnienie

Uzasadnienie jak dla poprawki wniosku 7.

Wniosek nr 9.

Zmienić brzmienie art. 424 pkt 55 projektu ustawy - umowy ramowe

Art. 424 pkt 55 ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm posiada brzmienie

57) w art. 85 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wierzytelności z tytułu poszczególnych umów szczegółowych zawartych w jej wykonaniu nie są obejmowane układem zawartym w postępowaniu upadłościowym;”

Proponowane brzmienie

57) w art. 85 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wierzytelności z tytułu poszczególnych umów szczegółowych zawartych w jej wykonaniu są obejmowane układem zawartym w postępowaniu upadłościowym;

oraz zmiana w art 85 ust. 1 pkt 2, który otrzymałby brzmienie

2) syndykowi przysługuje uprawnienie do odstąpienia od umowy ramowej o której mowa w art. 98;

Uzasadnienie

Uzasadnienie jak dla poprawki wniosku 7.

Wniosek nr 10.

Zmienić brzmienie art. 424 pkt 121 projektu ustawy - poprzez jego wykreślenie

Art. 424 pkt 121 ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm posiada brzmienie

121) po art. 207 dodaje się art. 207a w brzmieniu:

„Art. 207a. 1. Na skutek uchwały rady wierzycieli podjętej w pełnym składzie, za którą głosowało co najmniej czterech członków, albo na skutek uchwały rady wierzycieli podjętej zgodnie z wnioskiem upadłego sąd zmienia syndyka i powołuje do pełnienia tej funkcji osobę spełniającą wymogi, o których mowa w art. 157 ust. 1 lub 2, wskazaną przez radę wierzycieli, chyba że byłoby to niezgodne z prawem, rażąco naruszałoby interes wierzycieli lub zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że wskazana osoba nie będzie należycie pełniła obowiązków. Na postanowienie sądu odmawiające powołania osoby wskazanej przez radę zażalenie przysługuje wyłącznie członkom rady wierzycieli oraz upadłemu.

2. Jeżeli rada wierzycieli składa się z trzech członków, uchwałę, o której mowa w ust. 1, podejmuje się jednomyślnie.”;

Uzasadnienie

W toku postępowania członkowie Rady Wierzycieli podejmują próby przeforsowania swoich interesów lub podmiotów, które reprezentują. Syndyk jako osoba mająca za zadanie dbanie o interesy ogółu wierzycieli sprzeciwia się takiej praktyce, co powoduje konflikt pomiędzy nim a członkami Rady. Wprowadzony zapis pozwoli na wymuszanie na syndyku wykonywania czynności narzucanych przez Radę Wierzycieli poprzez zagrożenie jego odwołaniem i skutkami jakie z tego tytułu ponosi w ramach ustawy o licencji syndyka. Uprawnienie takiego nie powinien posiadać organ doradczy, którym jest rada, a jedynie Sędzia Komisarz i Sąd.

Wniosek nr 10.

Zmienić brzmienie art. 424 pkt 181 projektu ustawy poprzez usunięcie sformułowania „w tym część podatku odpowiadająca kwocie podatku naliczonego z tytułu korekty podatku, o której mowa w art. 89b ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 z późn. zm.)”.

Art. 424 pkt 181 ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm zmienia art. 342 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, w którym pkt 2 ma otrzymać brzmienie:

„2) kategoria druga – inne należności, jeżeli nie podlegają zaspokojeniu w innych kategoriach, w szczególności podatki i inne daniny publiczne, w tym część podatku odpowiadająca kwocie podatku naliczonego z tytułu korekty podatku, o której mowa w art. 89b ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054 z późn. zm.), oraz pozostałe należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne;”

Proponowane brzmienie:

„2) kategoria druga – inne należności, jeżeli nie podlegają zaspokojeniu w innych kategoriach, w szczególności podatki i inne daniny publiczne oraz pozostałe należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne;”

Uzasadnienie

W toku są prace legislacyjne zmierzające do usunięcia możliwości stosowania korekty odliczonej kwoty podatku, jeżeli dłużnik znajduje się w stanie upadłości (druk nr 3077). W orzecznictwie sądowno-administracyjnym wskazywano już, że skoro wierzyciel nie może stosować ulgi na złe długi, jeżeli jego kontrahent znajduje się w stanie upadłości, to dla zachowania równowagi należałoby zwolnić dłużnika z obowiązku korygowania odliczonej kwoty podatku.

Wniosek nr 11.

Zmienić brzmienie art. 424 pkt 204 ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm - poprzez dodanie do katalogu osób uprawnionych do złożenia wniosku zarządcy akcji w spółce akcyjnej powołanego przez Sąd

Art. 424 pkt 204 wg projektu ustawy posiada brzmienie

204) w art. 376:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowanie w sprawach, o których mowa w art. 373 i art. 374, wszczyna się wyłącznie na wniosek wierzyciela, tymczasowego nadzorca sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka, prokuratora, a także Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego. Wygaśnięcie w toku postępowania funkcji tymczasowego nadzorca, zarządcy przymusowego lub syndyka oraz zaspokojenie wierzytelności wierzyciela będącego wnioskodawcą nie ma wpływu na dalszy bieg postępowania wszczętego na jego wniosek. W sprawach tych stosuje się przepisy o postępowaniu nieprocesowym.”

Proponowane brzmienie

204) w art. 376:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowanie w sprawach, o których mowa w art. 373 i art. 374, wszczyna się wyłącznie na wniosek wierzyciela, zarządcy akcji w spółce akcyjnej, tymczasowego nadzorcy sądowego, zarządcy przymusowego, syndyka, prokuratora, a także Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego. Wygaśnięcie w toku postępowania funkcji tymczasowego nadzorcy, zarządcy przymusowego lub syndyka oraz zaspokojenie wierzytelności wierzyciela będącego wnioskodawcą nie ma wpływu na dalszy bieg postępowania wszczętego na jego wniosek. W sprawach tych stosuje się przepisy o postępowaniu nieprocesowym.”

Uzasadnienie

W przypadku spółek akcyjnych jest obowiązek dokonywania corocznie badania sprawozdania finansowego spółki. W ramach w/w badania audytor ma obowiązek określić, czy nie występują przesłanki wynikające zarówno z ustawy o rachunkowości, jak i z kodeksu spółek handlowych do zgłoszenia wniosku o upadłość spółki w związku ze złą kondycją finansową spółki. Ponieważ zarządy spółek akcyjnych nie ponoszą odpowiedzialności tak jak zarządy spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, nie respektują oni zaleceń badającego bilans i ignorują jego wnioski. Akcjonariusze, jeżeli nie posiadają większości pozwalającej na zmianę organów spółki, w tym zarządu, są bezradni. W podobnej sytuacji znajdują się zarządcy akcji powoływani przez sądy celem odebrania możliwości działania nieuczciwym lub niekompetentnym akcjonariuszom.

Wniosek nr 12.

Zmienić brzmienie art. 424 pkt 237

Art. 424 pkt 237 ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 przedłożonej Senatowi przez Sejm posiada brzmienie w art 425f

Art. 425f. 1. W przypadku dalszego prowadzenia przedsięwzięcia deweloperskiego zgodnie z art. 425e do umowy deweloperskiej przepisu art. 98 nie stosuje się w zakresie, w jakim przewiduje uprawnienie syndyka do odstąpienia od umowy, a do roszczenia nabywcy wynikającego z umowy deweloperskiej przepisu art. 91 nie stosuje się. Roszczenie nabywcy zaspokajane jest przez przeniesienie własności lokalu.

2. Przeniesienie własności lokalu nie wywołuje skutków sprzedaży egzekucyjnej. Przepisu art. 313 nie stosuje się.

Proponowane brzmienie zmiana ust 2

Art. 425f. 1. W przypadku dalszego prowadzenia przedsięwzięcia deweloperskiego zgodnie z art. 425e do umowy deweloperskiej przepisu art. 98 nie stosuje się w zakresie, w jakim przewiduje uprawnienie syndyka do odstąpienia od umowy, a do roszczenia nabywcy wynikającego z umowy deweloperskiej przepisu art. 91 nie stosuje się. Roszczenie nabywcy zaspokajane jest przez przeniesienie własności lokalu.

2. Przeniesienie własności lokalu wywołuje skutki sprzedaży egzekucyjnej. Przepis art. 313 stosuje się.

Uzasadnienie

W przypadku realizacji przedsięwzięcia deweloperskiego i w związku z tym wykonania umów przeniesienie prawa własności jest konsekwencją zbycia nieruchomości nim objętej. Przeniesienie

prawa własności bez skutków sprzedaży jak w postępowaniu upadłościowym spowoduje, że nabywca lokalu otrzyma lokal z obciążeniami tak to hipotecznymi obciążającymi całość nieruchomości jak i poszczególne lokale ustanowionymi przez dewelopera przed ogłoszeniem upadłości jak i wszystkim roszczeniami obciążającymi nieruchomość. Wydzielenie lokalu nie nastąpi bezobciążeniowe. Będzie to działanie na szkodę wierzyciela zabezpieczające w sposób dodatkowy podmioty udzielające kredytów i posiadające hipoteki. Zbycie takiego lokalu powinno być jak w toku postępowania upadłościowego zbycie masy a samo rozliczenie środków powinno się odbyć na zasadach określonych w dziale VII prawa upadłościowego i naprawczego - podział masy upadłości i sum uzyskanych ze zbycia rzeczy i praw obciążonych rzeczowo.

Wniosek nr 13.

Zmienić brzmienie art. 424 pkt 237 projektu ustawy

Art. 424 pkt 237 wg projektu ustaw ustawy z dnia 9 kwietnia 2015 r. przedłożonej Senatowi przez Sejm posiada brzmienie w art 425l

Art. 425l. 1. Na wniosek syndyka sędziego-komisarza może wyrazić zgodę na sprzedaż nieruchomości, na której prowadzone jest przedsięwzięcie deweloperskie, przedsiębiorcy, który zobowiąże się do kontynuacji przedsięwzięcia deweloperskiego.

2. Przedsiębiorca nabywający nieruchomość na podstawie ust. 1 odpowiada solidarnie z upadłym za jego zobowiązania z umów deweloperskich zawartych w związku z przedsięwzięciem deweloperskim realizowanym na nieruchomości, jak również za zobowiązania wobec nabywców wynikające z przekształcenia roszczeń z takich umów w toku postępowania restrukturyzacyjnego lub upadłościowego lub z odstąpienia od takich umów. Zobowiązania, o których mowa w zdaniu poprzednim, nie podlegają zaspokojeniu w postępowaniu upadłościowym prowadzonym wobec upadłego.

3. Wraz z własnością nieruchomości przedsiębiorca nabywający nieruchomość na podstawie ust. 1 nabywa przysługujące upadłemu prawa wynikające z umów deweloperskich zawartych w związku z przedsięwzięciem deweloperskim realizowanym na nieruchomości.

4. Sprzedaż nieruchomości na podstawie ust. 1 nie wywołuje skutków sprzedaży egzekucyjnej. Przepisu art. 313 nie stosuje się.

5. Wyrażając zgodę na sprzedaż nieruchomości na podstawie ust. 1, sędzia-komisarz uwzględnia interes nabywców oraz prawdopodobieństwo dokończenia przedsięwzięcia deweloperskiego przez przedsiębiorcę nabywającego nieruchomość.

6. Do umowy deweloperskiej zawartej w ramach przedsięwzięcia deweloperskiego prowadzonego na nieruchomości podlegającej sprzedaży na podstawie ust. 1 przepisów art. 98 i art. 99 nie stosuje się. Do roszczenia nabywcy wynikającego z umowy deweloperskiej przepisu art. 91 nie stosuje się.

Proponowane brzmienie zmiana ust 4

Art. 425l. 1. Na wniosek syndyka sędziego-komisarza może wyrazić zgodę na sprzedaż nieruchomości, na której prowadzone jest przedsięwzięcie deweloperskie, przedsiębiorcy, który zobowiąże się do kontynuacji przedsięwzięcia deweloperskiego.

2. Przedsiębiorca nabywający nieruchomość na podstawie ust. 1 odpowiada solidarnie z upadłym za jego zobowiązania z umów deweloperskich zawartych w związku z przedsięwzięciem deweloperskim realizowanym na nieruchomości, jak również za zobowiązania wobec nabywców wynikające z przekształcenia roszczeń z takich umów w toku postępowania restrukturyzacyjnego lub upadłościowego lub z odstąpienia od takich umów. Zobowiązania, o których mowa w zdaniu poprzednim, nie podlegają zaspokojeniu w postępowaniu upadłościowym prowadzonym wobec upadłego.

3. Wraz z własnością nieruchomości przedsiębiorca nabywający nieruchomość na podstawie ust. 1 nabywa przysługujące upadłemu prawa wynikające z umów deweloperskich zawartych w związku z przedsięwzięciem deweloperskim realizowanym na nieruchomości.

4. Sprzedaż nieruchomości na podstawie ust. 1 wywołuje skutki sprzedaży egzekucyjnej. Przepis art. 313 stosuje się.

5. Wyrażając zgodę na sprzedaż nieruchomości na podstawie ust. 1, sędzia-komisarz uwzględnia interes nabywców oraz prawdopodobieństwo dokończenia przedsięwzięcia deweloperskiego przez przedsiębiorcę nabywającego nieruchomość.

6. Do umowy deweloperskiej zawartej w ramach przedsięwzięcia deweloperskiego prowadzonego na nieruchomości podlegającej sprzedaży na podstawie ust. 1 przepisów art. 98 i art. 99 nie stosuje się. Do roszczenia nabywcy wynikającego z umowy deweloperskiej przepisu art. 91 nie stosuje się.

Uzasadnienie

W przypadku zbycia za zgodą Sędziego Komisarza nieruchomości, na której prowadzone jest przedsięwzięcie deweloperskie innemu przedsiębiorcy, który zgodnie z nowelizacją ustawy przejmuje kontynuację tego przedsięwzięcia jak i zobowiązuje się do realizacji zawartych umów deweloperskich syndyk otrzymuje zapłatę za zbytą nieruchomość.

Pozostawienie tak jak w projekcie zapisu o sprzedaży nieposiadającej skutków sprzedaży egzekucyjnej, jak i pozostawienie obciążeń na nieruchomości jest działaniem na szkodę wierzycieli i nabywcy.

W praktyce ponadto spowoduje to, że przepis ten będzie martwy lub nieruchomości będą zbywane za bezcen.

Nabywca przejmujący obciążenie i roszczenia w przypadku zakończenia inwestycji nie będzie miał możliwości dokonania przeniesienia praw na uczestników postępowania (umów, które przejął zgodnie z ustawą) bezobciążeniowo i w związku z tym wykonanie umów przeniesienia prawa własności będzie mało realne. Przeniesienie prawa własności bez skutków sprzedaży jak w postępowaniu upadłościowym spowoduje, że nabywca lokalu otrzyma lokal z obciążeniami zarówno hipotecznymi obciążającymi całość nieruchomości, jak i poszczególne lokale, ustanowionymi przez dewelopera (którego upadłość jest prowadzona) przed ogłoszeniem upadłości. Wydzielenie lokalu nie nastąpi bez obciążeń. Będzie to działaniem na szkodę wierzyciela zabezpieczające w sposób dodatkowy podmioty udzielające kredytów i posiadające hipoteki. Zbycie nieruchomości na rzecz innego przedsiębiorcy powinno się odbywać na zasadach jak w toku postępowania upadłościowego.